

Κανείς σ'αυτήν δὲν πειθαρχεῖ,
κουκουτοὶ δὲν τὴν μέλει...
ἀνάθεμά την τὴν Ἀρχή
κ'ἔκεινον ποῦ τὴν θέλει.

Σήκω, κυρά μου, πλάγματος, σήκω, κυρά μου, πίκος,
καὶ κάθε σακκουαράδο σ'ὄν Νεοταυθό σου θέλει.

Σήκω, κοκκίνα μου τραλλή,
καὶ βάλε τὸ φακίλι,
νὰ ἴδῃς κ'ἔκεινή τὴν Βουλή,
ποῦ γ'ἴνηκε σ'τὴν Πόλι.

Κ'ἔκεινή σ'χέδια πολλὰ
σὺν τὴν ἑκὴ μας κἀνε,
κ'ἔχει σκοτούρα καὶ μπαλά
τῆς Πόλης τὸ Νυδάν.

Καὶ τούτη γιὰ τσο-κροῦ τὸ δάκτυλό τῆς γλάφυ,
καὶ μὴ τὸ Σύνταγμα ἀπάντ' σ'ὄν λόγο τοῦ Καλλίτη.
ἔχει κ'ἔκεινή σὺν κ'ἴμας τὴν θέληση τὴν ἴδια,
καὶ θέλει τούτη, τὴ φορὰ
καράζω νέα καὶ γερά,
ποῦ'σ'τὰ σκοπὰ τιν βραλα νὰ μὴν κολλοῦνε στρεῖζω.

Κ'ἔκεινή βάζει τὴν φωνή
καὶ θέλει Στάλιος νὰ γενῆ,
καὶ σὺν ἴδω καὶ μὴ τὸς τρεῖς πῶς δὲν τὰ καταφέρνω,
τότε ποῦ λέτα βροθός καὶ Νεοτούρκους πέρνω.

Καὶ τὸν Κιμήλ παρακαλῶ,
ποῦνα Βεζύρης μὴ μοσλῶ,
καί'σ'τὰ δικά μας Ναυτικά
νὰ φέρῃ πειθαρχία,
καὶ γ'ἀγοράσῃ μερικά
τοῦ Στάλιου μας λαχάτα.

**Ἐλάλει σ'τὸν ἔκοντι ζωηρός
μαρμαδοκρηθῶν χροῖος.**

Χρόνους καὶ χρόνους ἔκανες Κορφέτης, καπετάνιος
καὶ Σαρακέρης ἔγινες μὴ πάλα καὶ μὴ κρόνος,
νίκαις μεγάλαις γρήγορος
μὴ τὴν Ἐλρά, Κορφέτη,
τὸν ἔβνο δὲν ἔχουσασε,
τὸ μπῆτε καὶ τὸ ραχάτι.

Τὸ κρόνος στρεπτασιὰ
τὸ λαχταρῶς, δόικη,
καὶ μάχαις εἶδες σ'τὸ Τοκπὸ
κ'ἔτοκμασε τὴν Νίκη,
ποῦ τῆρα δὲν περὶ κ'ἔσ'τῃ,
μὴ κοῦτοια κοῦτοια παραταῖ
βασιάντας δεκανία.

Βαρὲς γράν — κάσσα σοβαρὸς καὶ παϊκί κλαπαδῶρα,
κ'ἔσαν ἀμκαλοκῆμονες
προεἰλθῶν πολυεὶ ἡμίονες
γιὰ νὰ σοῦ ποῦν πῶς σταυλῶν ἐνόσκησε κληθῶρα,
τοῦς λέε νὰ ξεριῶσουν τὸ κάθε τὸν ἀμπίλε
κ'ἄλλους νὰ φροντίσουν νὰ βγάξουν τὸ παρῆλι.

Ὅσοι ποδάρι σοῦ πατοῦν
συμφορῆδος τοῦς θέλει...
σιδηροδρόμους σοῦ ζητοῦν;
μηχανικούς τοῦς στέλλεις.

ἔχεις καὶ Συμπολίτσεια, ποῦ σ'ἔβνηκε χορτάτη,
ἔχεις καὶ πρῆνη Ἰπουργός, ποῦ κλοποπῶνα,
ἔχεις κ'ἴ Αντιπολίτσεια τριπῆραλη, Κορφέτη,
ποῦ θέλεις μία κεραλῆ συγκυβερνήτῃ νάναί,
καὶ νάχρῃς σὺ τῆς ἀμαξίας, τῆς φάσις καὶ τῆς κότσις,
καὶ τῆς τιμῆς τῆς πρώταις.

Καλὰ μαζί τῆς τὰ πῆρνε;
δὲν τῆς μιλῆς τραχῆος,
καὶ θαλασσιὰς πῶς κυβερνῆς
μοιραῖος καὶ τυχαῖος.

Θέλεις μαζί μὴ τὴν Ἐλρά
κ'ἔμας νὰ κυβερνοῦμε,
κουρῆστῆρας μὴ τὴν βουλεζὰ
κ'ἔλαί οἱ συμπονοῦμα

Κουρῆστῆρας ἀληθινὰ, καὶ τὴν ἀποστακίμος
θέλεις νὰ δῶσης καὶ σ'ἔμας τῆς δρόσους τὸ μένος,
μ'ἔμας τοῦς τρεῖς νὰ σοσκερῆς καὶ σ'τὴ δουλειὰ νὰ ράφης,
μ'ἔμας τοῦς τρεῖς τὸ Ναυτικό καλὰ νὰ τὸ πιαστῆγῃ,
μαζί μας ἔνα νὰ γενῆς, νὰ πῆρε καὶ νὰ κερῆσῃς,
κ'ἔδῶνας, βέρη καὶ τιμῆς μαζί μας νὰ μοιρῶσης.

Τῆς μοιραῖος, τὰ ποτῆμα, τὰν πορκαλλοδῶρα,
σ'ἔμας τῆρῆνος ἔλα.

Ἄδικά μας τὰ καράζω καὶ κάθε Ναυτικός,
ἔρετε οἱ τρεῖς μας θέλεις νὰ κῆναι φοροῦρα,
καὶ σὺ σὺν μετρίορων κ'ἔποκαρητιμῆς
κραταῖς μονάχα, Κόντες, τοῦ Βασιλῆρα τὸ πόρα.

Καὶ κηρύσσας ποταλίας,
μ'ἔλλους λόγους ἀγγελίας.

Μαλετίπολος ὁ Νι, δειθῶνιν ἐν σοφίᾳ
ἐργασίας τεχνικῆς καὶ συμφορῶσι γαρφαῖ,
δέχεται κ'ἔμμεταλλοῦσι, εἰδικῶς κατὰ πάντα,
μῆνι σ'τὴν ἔδω Στάλιου, τσοσρ' ἀἴζων καὶ τριάντα.

Ρῶδων Στάλιους, ποιήσας Ἀναστάση Μωραῖτη,
μ'ἄλοθμα πολὺ καὶ πόνον
καὶ ρυθμῶν ποικίλων τόνον,
τὰς ὅποιαις ἐμπνευσμένος κ'ἔ' Ρωμηός διαπρόκται.

Τὴν ἀθρῖον Κυριακὴν εἰς τὸ ἄμμοκῶν
κονοτόρο πρῶτης τάξεως, μέγα μοναχικόν,
καὶ μᾶς σ'τὰ μελεθῶματα, τῆς γλῶσσας καὶ τὰ λοσοκ,
δ'ἀκούσεται καὶ τὴν Φωνὴ τὴν ἀξιοβουλαλοῦσα.

Καί' αὐτὰς εἰς τὸ Πατήσιον συναδέθῃσαν λαμπρῶς
Μίρης ὁ Καλαποθένης, ποῦκα τὸ γνωστὸν ἔμμοκῶς,
κ'ἔ' τοῦ Βάρβογλη Κατίνια, ποῦνα Διήμερη βλακατῆρα,
κ'ἔχει μᾶτῃρα σαφειρόμα κ'ἔμοσφῆ πολλή καὶ χαρῆ.
Κ'ἔλαί ρῶβα κ'ἔ' ἀγῶτα τοῦς εὐχθῆσαν παρίσση
κ'ἔλεγε κ'ἔ' Φασουλῆς, ἀχ'ἄφραχ' μου σ'τὰ Πατήσιον.

Τοῦ Παύλου τοῦ Νιρβῶνα δῆμα τὸ Καλιδῶν...
ἡ θάλασσα καὶ τοῦτο τὸ θαρροσπερῶνιν.